

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه خوشنویسی و نقش آن در مبانی هنر اسلامی از دیدگاه سنت گرایان

محل انتشار:

پژوهش در هنر و علوم انسانی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

معمرب اسپاهیچ - دکترای پژوهش هنر، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده هنر و معماری، ایران، تهران

فرید خدا رحمی - پژوهش هنر، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده هنر و معماری، ایران، تهران

خلاصه مقاله:

هنر سنتی به تناسب اهداف و اصول خود، از ابزارهای خاصی برای بیان پیام خویش استفاده میکند و آن ابزار بیانی بر سایر ابزارهایی که تا آن زمان مورد استفاده قرار گرفته است، تاثیر میگذارد. در دین اسلام چون یکی از تجلیات اصلی حقیقت الهی قرآن مجید است، بنابراین، هنر خوشنویسی که جهت انتقال پیام الهی مورد استفاده قرار گرفته، از قداست و مرکزیتی خاص برخوردار است و از سوی دیگر نقش محوری در شکل دادن به مقوله هنر و مبانی هنر اسلامی دارد. هدف پژوهش حاضر درک جایگاه این هنر و نقش آن در مبانی هنر اسلامی از دیدگاه سنت گرایان است. بدین منظور از روش توصیفی - تحلیلی بهره گرفته شده است. چهارچوب نظری برگزیده شده برای این پژوهش بر اساس دیدگاه سنتی به خوشنویسی و مسائل پیرامون آن بوده است. این دیدگاه خوشنویسی اسلامی را به دلیل انتقال پیام الهی در قالب هنری نوشتاری و تصویری، هنر مقدس قلمداد میکند. بر اساس تحلیلهای صورت گرفته در این پایان نامه روشن گشته است که اهمیت خوشنویسی در میان سایر هنرهای اسلامی باعث شده است که این هنرها هم به لحاظ محتوایی (فلسفه پیدایش هنر) و هم به لحاظ نحوه بروز و اجرا تحت تاثیر خوشنویسی باشند؛ گرایش به تجرید در اجرا، یکی از تاثرات است.

کلمات کلیدی:

خوشنویسی، هنر اسلامی، سنت گرایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1817338>

